

Warszawa, dnia 20 kwietnia 2004 r.

KANCELARIA SENATU
BIURO LEGISLACYJNE

**Opinia do uchwalonej przez Sejm w dniu 16 kwietnia 2004 r.
ustawy o Funduszu Poręczeń Unijnych**

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa o Funduszu Poręczeń Unijnych realizuje część pakietu ustaleń porozumienia pomiędzy przedstawicielami Rządu a Związkiem Banków Polskich zawartego w celu zwiększenia dostępności podmiotów gospodarczych do kapitału kredytowego na realizację przedsięwzięć współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej. Ma to w większym stopniu umożliwić wykorzystanie środków Unii Europejskiej, pozostawionych do dyspozycji Polski w związku z akcesją.

Ustawa tworzy Fundusz Poręczeń Unijnych jako instytucję prawną wspierającą podmioty i samorządy w procesie korzystania ze środków unijnych na realizację przedsięwzięć współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej, tj. w szczególności projektów inwestycyjnych, szkoleniowych, badawczych. Fundusz nie posiada osobowości prawnej i ma być usytuowany w Banku Gospodarstwa Krajowego.

Gwarancje i poręczenia będą udzielane ze środków funduszu. W planie finansowym Banku Gospodarstwa Krajowego będzie wyodrębniony, zatwierdzany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, plan finansowy.

Środki Funduszu pochodzić będą, przede wszystkim, z części oprocentowania rezerwy obowiązkowej (art. 3), której wysokość określa ustawa o Narodowym Banku Polskim.

Powołany zostanie Komitet Sterujący Funduszem, którego celem będzie opiniowanie strategii i planów działania. Członków Komitetu, w liczbie trzech, powołuje Związek Banków Polskich a pozostałych dwóch – ministrowie właściwi do spraw finansów publicznych i gospodarki.

Zasady funkcjonowania funduszu wzorowane są na doświadczeniach Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

Przedmiotem gwarancji lub poręczenia może być objęta:

- kwota kredytu na finansowanie nakładów refinansowanych ze środków Unii,
- kwota kredytu na finansowanie wkładu własnego kredytobiorcy realizującego przedsięwzięcie współfinansowane ze środków Unii,
- wykonanie zobowiązania wynikającego z obligacji.

Wysokość kwoty jednostkowej gwarancji lub poręczenia określi BGK zasięgając opinii Komitetu Sterującego.

Ustawa wprowadza zmiany do:

- ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (art. 20 - zwalnienie z podatku dochodów BGK stanowiących równowartość dochodu przekazanego na Fundusz Poręczeń Unijnych, oraz pomniejszenie zobowiązań podatkowych banków w latach 2007-2009),
- ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (art. 21 - zwolnienie z obowiązkowej opłaty rocznej aktywów Funduszu Poręczeń Unijnych),
- ustawy o Narodowym Banku Polskim (art. 22 - zasilenie Funduszu Poręczeń Unijnych częścią oprocentowania rezerwy obowiązkowej).

II. Uwagi szczegółowe

Z dniem przystąpienia do Unii Europejskiej wchodzi w życie zmiana do art. 39 ustawy o Narodowym Banku Polskim, wynikająca z nowelizacji z dnia 18 grudnia 2003 r., która w dodanym ust. 5 wprowadza obowiązek gromadzenia w NBP części oprocentowania rezerwy obowiązkowej z przeznaczeniem tej rezerwy na cele związane z prefinansowaniem oraz współfinansowaniem zadań realizowanych z udziałem środków pomocowych Unii Europejskiej.

Opiniowana ustawa, która wejdzie w życie w terminie późniejszym (po upływie 14 dni od ogłoszenia) zmienia przepis art. 39 ust. 5 w ten sposób, że przeznacza wyżej wymienione, gromadzone w NBP środki na zasilenie Funduszu Poręczeń Unijnych a w dodanym ust. 6 przesądza, że tryb przekazywania tych środków określi umowa zawarta pomiędzy Bankiem Gospodarstwa Krajowego a Narodowym Bankiem Polskim.

Natomiast, w przepisie przejściowym, zawartym w art. 23, który dotyczy jedynie środków zgromadzonych w NBP do czasu powołania Funduszu Poręczeń Unijnych, moim zdaniem niewłaściwie odwołano się do "trybu przepisów art. 39 ust. 6".

Opracowała Hanna Kaśnikowska